

Stabat Mater

- Noémi Karácsony – Mezzosoprană •
- Ursula Philippi – Orgă •

ANTONIO VIVALDI • Filiæ mæstæ Jerusalem (RV 638)

I. Filiæ mæstæ Jerusalem (Adagio)

II. Sileant zephyri (Largo)

III. Sed tenebris diffusis (Allegro–Adagio)

J. S. BACH – Fantezia și Fuga în do minor (BWV 537)

ANTONIO VIVALDI • Stabat Mater (RV 621)

I. Stabat Mater (Largo)

II. Cuius animam (Adagissimo)

III. O quam tristis (Andante)

IV. Quis est homo (Largo)

V. Quis non posset (Adagissimo)

VI. Pro peccatis (Andante)

VII. Eia Mater (Largo)

VIII. Fac ut ardeat (Lento)

IX. Amen (Allegro)

**Înregistrare realizată și difuzată live de AP-Studio
în data de 11 aprilie 2022**

În 1715 Vivaldi a compus două motete cu caracter introductiv, probabil ca introducere la psalmul Miserere, lucrare astăzi pierdută. Una dintre aceste lucrări, Filiae maestae Jerusalem (RV 638), ne vorbește despre fiicele îndurerate ale Ierusalimului, care împreună cu natura plâng suferința și moartea lui Isus.

În recitativul introductiv linia vocală vorbește despre suferința provocată de răstignirea lui Isus. Aria ce urmează este bogată în imagini pastorale (pârâul care curge, zefirul, câmpia cu flori etc), iar sensul poetic este acela că până și natura, cu toate frumusețile ei, trebuie să rămână nemișcată în această zi plină de durere. Cu toate acestea, motivele muzicale folosite de compozitor arată tocmai contrariul. Un nou recitativ încheie acest moment introductiv, ultimul cuvânt, miserere, referindu-se la lucrarea care inițial îi urma.

Am gândit că este necesară o asemenea introducere înainte de a interpreta Stabat Mater, care să amplifice atmosfera lucrării despre durerea Fecioarei, în același timp sperăm că am reușit să redăm într-un mod asemănător concepția inițială a lui Vivaldi: Stabat Mater este de fapt un alt fel de Miserere, pentru că acum implorăm și mila Fecioarei.

Imnul Stabat Mater este unul dintre cele mai emoționante cânturi liturgice, al cărui text atribuit călugărului franciscan Jacopone da Todi (1230–1306), vorbește despre durerea Fecioarei Maria în fața crucii Fiului său. Titlul imnului vine de la primul vers al acestuia: Stabat Mater dolorosa (în traducere: Stătea Maica îndurerată).

Deși stilul compozitorului venețian se reflectă clar și în această lucrare, atmosfera este sumbră, predominând umbrele și întunericul, nu lumina și transparența pe care o asociem creațiilor lui Vivaldi. Clarobscurul, jocul dintre lumini și umbre, caracteristic epocii barocului, aici nu ne amintește de arta pictorilor italieni, ci mai degrabă de cea a artiștilor flamanzi. Această atmosferă apăsătoare, întunecată ne vorbește despre abnegație, despre dăruirea totală a sufletului. Compozitorul trăiește durerea Fecioarei, simte durerea Ei privindu-l pe Isus răstignit, lucrarea sa dovedind cunoașterea profunzimilor sufletului uman, precum și a celor mai mari dureri. (N.K.)

Antonio Vivaldi – Filiã mæstæ Jerusalem (RV 638)

J. S. Bach – Fantezia și Fuga în do minor (BWV 537)

Antonio Vivaldi – Stabat Mater (RV 621)

• Noémi Karácsony – Mezzosoprană •

• Ursula Philippi – Orgă •

**Înregistrat și difuzat live de AP Studio în data de 11 aprilie 2022
la Biserica Romano-Catolică Sf. Petru și Sf. Paul din Brașov**